

Kjære sirdølar frå inn og utland.

1

Å skriva en prolog er ikkje alltid lett,
å ikkje få lov te å lesa den opp er heller ikkje greitt.
Men sånn som 17. mai feiringa er nå,
må ein vera glad for ordet alikevel å få.

2

Så nå set eg her heima og skriv,
mens eg meg i håret riv.
Då må eg også tenkja som så,
koss kan eg mest mulig ut av den koronaen få?

3

Først det negative som ikkje er bra,
et ufyselig virus ikkje noko å ha.
Karantene og 2 meters avstand me,
lite anna å snakka om å få te.

4

Asosiale blir me siden me lite innputt inn får,
noen snart på dørene går.
Sydenturar en saga blott,
å reisa til Hellas hadde vore flott.

5

Men kå anna kan me vel finna på,
å gjera akkurat nå?
Tenkja gode tankar om kvarandre ja,
og minnas alle klemmane me kvarandre ga.

6

Vera glad for at dette er bara ei kort tid,
og at den snart er forbi.
Då kan me fortsetja som før,
og 2 meter regelen me gløyma bør.

7

Besøkja kvarandre både ofte og titt,
kan nok for noen bli litt stritt.
Men i allefall møtas som me gjorde før,
det er noko me alle bør.

8

Om lufta nå er kanskje meir klar,
om me mindre utslipp har.
Bør ein vel også tenkja som så,
i dei sydlige land kå skal dei leva av nå?

9

Også i Norge er turistane gode å ha,

så i sommar bør me hjelpa til økonomisk da.
Ikkje bara tenkja som så,
at me aldri meir må reisa få.

10

Så lev sommaren her i vårt herlige land,
utforska både fjellet og sjø og strand.
Men til neste år,
me atter i lufta en tur får.

11

Kos dokke alle ha en fin dag,
både aleine og i små slutta lag.
17. mai er en dag vi roper i kor,
Hipp Hipp Hurra for vår vakre jord.

-Anna Testad-